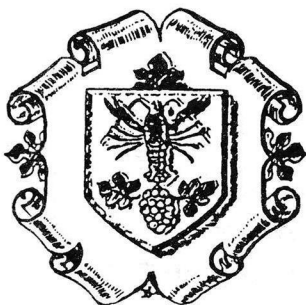

Toto 1/11.96

RAKVICKÝ ZPRAVODAJ

č. 3 / 1996

vydává obec Rakvice

Rakvičané, na slovičko ...

Třetí čtvrtletí roku je pro nás na venkově jakýmsi hospodářským vyvrcholením a zúčtováním výsledků naší práce, našeho snažení. Dalo by se říci, že je žněmi, do nichž naše práce vyústila. I když začátek roku vyvolával obavy pro nepřízeň počasí a narůstaly obavy, že dojde k neúrodě, v důsledku toho i k finančním problémům, musíme si říci, že vše nedopadlo špatně. Čím větší překážky počasí stavělo do cesty, tím větší bylo úsilí hospodářů je překonat. Kdo dbal, u toho se výsledky dostavily a nenařiká. Kdo bděl a využil každé příznivější chvíle pro práci, má výsledky. Dobré hospodářské výsledky jsou velmi důležité pro náš každodenní život. Ale lidové přísloví říká: „Nejen chlebem živ je člověk!“

Již v několika úvodních v Rakvickém zpravodaji jsme se zamýšleli nad tím, zda růstu naší životní úrovně odpovídá i růst úrovně kulturnosti našeho života. Připomínali jsme si dřívější soužití našich předků, uváděli jsme, že kulturu nejen přejímali, ale sami ji vytvářeli a radovali se z toho, že jí mohli obšťastňovat ostatní spoluobčany, buď svým zpěvem, divadelními hrami, výšivkami a jinými folklórními činy nebo

pracemi. Ukazuje se již, že sem tam některé semínko začíná klíčit. Lhostejnost k účasti na spolupráci na věcech obecného zájmu v rámci obce však bohužel přetrvává. Stále platí názor „to mě nezajímá, to se mě netýká atd.“. Udělá-li někdo nějakou akci a tato má výsledek nebo se našemu občanu líbí, možná s uznáním přikývne nebo dokonce i pochválí. Ale to je přece jen trošku málo. Podíváme-li se pozorněji kolem sebe, vidíme, že se v tomto směru již něco děje, něco nového se objevuje. Ale stále je to jen málo z toho, co by se mohlo dít, zejména ve sféře našeho společenského života, kdyby byl o věci, které se týkají nás všech, větší zájem. Schopní lidé tu jsou. Proč nám mají např. na hodech vyhrávat cizí kapely? Proč rakvická chasa nežije písní? Proč pěvci, kteří jsou již dnes ctihodnými otci nebo dědy, neukáží těm mladým jak to oni uměli? Proč si neřeknou, dejme ty kluky dohromady a naučme je to, co my jsme uměli. Naučme je ty naše písničky, naučme je cifrovat. Začneme třeba jen po troškách. Vždyť příklady táhnou! Tož, kdo začne? Třeba vy, hudci.

Redakční rada

OBEC DNES

V posledních měsících je vidět na několika místech v obci stavební mechanizaci. Zahájení těchto prací bylo časově pozdrženo z důvodů termínu povolovacích řízení, ale také bylo ovlivněno počasím. Jaký je tedy současný stav plnění záměrů na letošní rok.

Výstavba 3 půdních bytů na bytovce č. p. 578

Dodavatel Ekoingstav Brno - předání staveniště 8. 8 1996, termín dokončení listopad 1996, byty budou obsazeny novými učiteli místní ZŠ.

Výstavba mateřské školy v areálu ZŠ

Dodavatel Firma Mikulica Velké Pavlovice - staveniště předáno 14. 8. 1996, termín dokončení květen 1997.

Výstavba kanalizace

Ulice Horní: dodavatel Ekoingstav Brno - staveniště předáno 2. 9 1996, zahájení prací na akcích výstavby kanalizací bylo termínově závislé na dokončení dešťové přečerpávací stanice a dešťové zdrže na ČOV. Toto bylo nepříznivě ovlivněno nadměrnými srážkami a vysokým stavem spodní vody.

Další akce, kanalizace Na kopcích, Nádražní, Ulička I. budou postupně navazovat podle klimatických podmínek. Při realizaci těchto akcí mají majitelé přílehlých nemovitostí možnost současně provést napojení odvodu odpadních vod do veřejné kanalizace. Po dohodě s VaK Břeclav není v tomto případě třeba vyřizovat pro tuto kanalizační přípojku stavební povolení.

Obnova zeleně

Podle pokynů státního dozoru Lesy ČR bylo provedeno celkové vyčištění lesa Podox v rozsahu 6,8 ha, zbývá provést ošetření mladé výsadby před zimním obdobím (sečení, řez, ochranný nátěr). V současné době probíhá likvidace buřiny a suchých stromů na hrázce u Jezer. Pro jarní výsadbu zbývá provést pokos rákosu, trávy a likvidace keřů na „hladové“ cestě. Před nástupem zimy zbývá ještě provést ošetření výsadby kolem šutráku na Trávníkách. Rubačské práce provádí na náklady obce živnostníci pan Miloš Průdek a pan Miloš Vajbar. Žádosti o dotaci v rámci programu péče o krajinu nebylo z důvodu vyčerpání finančních prostředků na MŽP ČR vyhověno. Žádost je nově podána pro rok 1997.

Rekultivace skládky

VH ateliér spol. s r. o. Brno zpracoval projekt rekultivace bývalé skládky TDO u trati ČD. Po dohodě se správci kabelů uložených v tělese skládky řeší projekt rekultivace možnost uložení ještě cca 10 000 m³ inertního odpadu, tj. stavební suť a ostatní stavební odpad, úlomky betonu neznečištěného škodlivinami, odpad z modernizací a rekonstrukcí objektů, výkopová zemina a hlušina. Při ukládání materiálu podle pokynů správce skládky budou vytvořeny podmínky pro provedení přeložky kabelů jako součást rekonstrukce

železniční trati, tedy ne na náklady obce. Pro pokrytí nákladů na shrnutí skládky je poplatek zvýšen na 100,- Kč za tunu. Přesto je pro naše občany jistě ekonomicky výhodnější ukládat tento materiál ještě na této bývalé skládce než jej vozit na Hantály.

Obecní zastupitelstvo rozhodlo o zadání zpracování projektu rekonstrukce staré školy na Náměstí s tím, že budova bude sloužit po rekonstrukci z 1/2 jako obecní úřad a ve druhé části pro zájmovou činnost a starší občany. Není zatím rozhodnuto o následném využití prostor kanceláří stávajícího OÚ.

Přestože letošní počasí nás potrápilo všechny, věřím, že ještě do konce roku bude maximum plánovaných akcí letošního roku splněno.

*Petr Vajbar
starosta*

NOVÉ POHLEDNICE

Přílohou tohoto Rakvického zpravodaje jsou dvě nové pohlednice - letecké snímky obce. Snímky pořídila v letošním roce před hody firma MK letecká fotografie Brno. Rozhodnutím obecního zastupitelstva jsou pohlednice přiloženy jako malý dárek pro své občany a čtenáře zpravodaje.

Zamítnutí žádosti o podporu akcí realizovaných k ochraně ovzduší.

Občany, za které podal v roce 1994 OÚ žádost o dotaci na plynofikaci rodinných domků v rámci Programu na ozdravení ovzduší, jistě nepotěší následující zpráva ředitele státního fondu životního prostředí ČR:

Sděluje Vám, že vzhledem k několika-násobnému překročení možností Státního fondu životního prostředí ČR řešit v nejbližší době žádosti na podporu akcí k ochraně ovzduší, bylo provedeno vyhodnocení všech doposud nevyřízených žádostí. Do hodnocení byly zahrnuty i žádosti, které nebyly ze stejného důvodu vybrány ministerstvem životního prostředí k podpoře v rámci Programu na ozdravení ovzduší a byly postoupeny Státnímu fondu životního prostředí.

Na základě výsledků tohoto hodnocení, které přihlíželo k prioritám stanoveným příslušným okresním úřadem, emisní a imisní situaci v místě realizace opatření a měrné investiční náročnosti na jeho realizaci, rozhodl ministr životního prostředí České republiky po předchozím projednání v Radě Fondu o zamítnutí Vaší žádosti o podporu.

*Ing. Jan Beneš
ředitel Státního fondu
životního prostředí ČR*

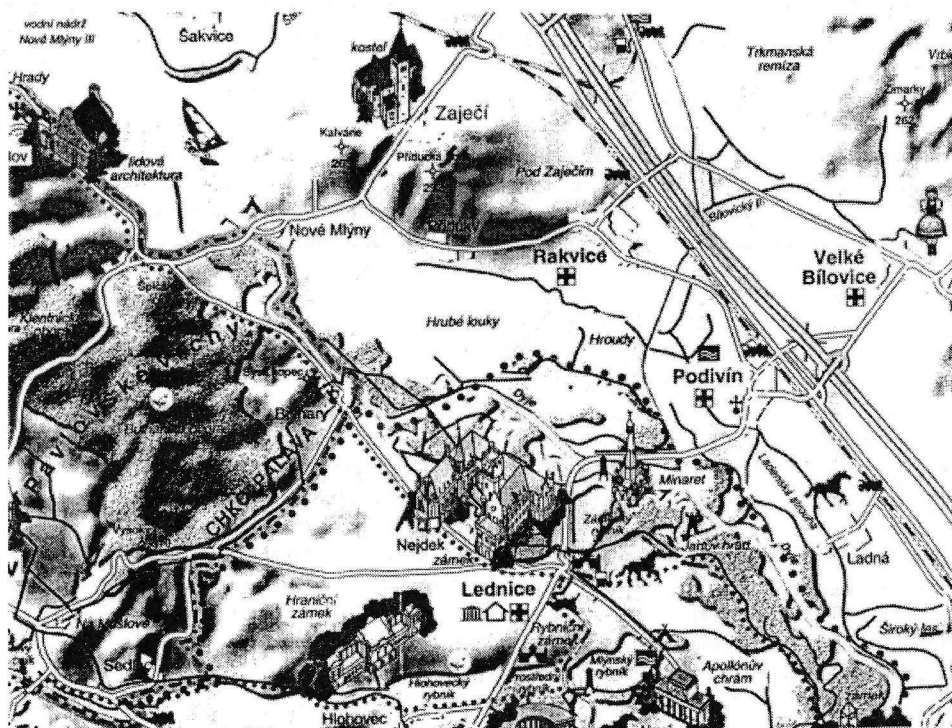

OBEC RAKVICE A TURISTIKA

Od 5. do 18. srpna přijaly Rakvice, díky porozumění a pomoci pana starosty a obecního zastupitelstva, tři francouzské stážisty. Byly to studentky Nadia Ait-Mansour, Riwanon Berthou a student Pierre-Damien Leduc. Přijeli až ze západní Bretaně, z Institutu geoarchitektury Univerzity v Brestu. Tato škola je dosti výjimečná v používané výukové metodě, protože vychovává budoucí profesní pracovníky v oboru využívání území, urbanistiky a životního prostředí. Poté co se během prvních dnů pobytu seznámili s Rakvicemi a jejich okolím, zvolili si pro svoji stáž jako nejučelnější téma: „Rakvice a turistika“. Toto téma, které je významné a nosné pro celý region, vyplynulo z jejich prvních dojmů a z analýzy současné situace v Rakvicích. Cílem studovaného problému bylo tedy zjistit, jak vytvořit tuto obec přitažlivější pro turisty a jak ji zpříjemnit k jejich pobytu. V následující práci se studenti pokusili, na základě poznání současné situace, vypočítat potenciální možnosti obce pro tento typ turistiky. V další fázi zvažovali, co je třeba v obci udělat pro to, aby fungovala všestranně pro potřeby lokální - místní - venkovské turistiky. Zabývali se hlavně třemi tématy: turistickými cestami a stezkami, možnostmi přijímání turistů na ubytování a nakonec aktivitami spojenými s celkovým turistickým rozvojem sídla. Aby se Rakvice staly zajímavou zastávkou turistického ruchu, je třeba analyzovat jejich současné postavení ve vztahu k hlavním turistickým pólům, kterými jsou Pálava a komplex Valtice - Lednice. Určitá

izolovanost Rakvic od těchto pólů je zřetelná z toho, kudy procházejí turistické okruhy, zejména jak jsou lokalizovány vzhledem k poloze obce pěší trasy. Rakvice jsou propojeny s okolními sídly pouze silničními komunikacemi. Scházejí stezky, které by bylo třeba doplnit tak, aby se zpřístupnila atraktivní místa v okolí - vinice, chráněná území (jako např. Kutnar), nejbližší vyvýšené body (směrem k Zaječím) a další. Návrh francouzských studentů spočívá v propojení Rakvic s existujícími značenými stezkami s uvažováním možnosti vytvořit

putování v krajině atd. Avšak jestliže pro tuto obec je prioritní její propojení s prostorem Pálavy a s krajinným komplexem Valtice - Lednice, je důležité také usilovat o příhodné napojení na region Velkých Pavlovic. Toto úsilí o integraci obce do turistického ruchu vede k úvahám o tom, co mohou Rakvice nabídnout ve struktuře ubytování a přidružených aktivitách, aby přilákaly turisty a přiměly je i určitou dobu setrvat. K tomu již existují dvě atraktivní rekreační lokality: sportovní areál s vodní plochou vytěženého štěrkoviště a dvě další vodní plochy v jižní části

souvislé okruhy, jejichž výchozím a cílovým místem by byly Rakvice. Tato pozice Rakvic, kde by turisté začínali a končili svůj pobyt v této části jižní Moravy, nabízí širší možnosti a výhody v místním turistickém podnikání. Patří sem zásobené potraviny na túry, půjčovny kol a dalšího turistického vybavení, krátkodobé ubytování v návaznosti na

katastru obce. Tento potenciál může být vylepšen určitými dodatečnými pracemi (údržbou sportovních ploch, úpravou příbřežních prostorů) a také novými investicemi (zřízení parkovišť). Je třeba zamezit parkování přímo na březích, aby byl zajištěn přístup ke koupání, a také bezpečnost a pohoda chodců v tomto prostoru. Tyto dvě

rekreační lokality se doplňují svým charakterem, a to je také důvod k tomu, aby se vybudovala cesta, která by je spojovala. Přijetí turistů je také závislé na možnostech jejich ubytování. Nabídka ubytování v Rakvicích je zatím výhradně pro skupinový typ návštěvníků a nedává jim možnost jiné volby. Bylo by potřeba diferencovat nabídku ubytovacích možností. Snad by k tomuto účelu mohly posloužit také neobydlené domy, které jsou v obci ve značném počtu. Určitá část je jich soustředěna poblíž sportovního areálu, což zároveň znamená další výhodu pro tuto lokalitu. Bylo by třeba studovat, jak z těchto domů udělat ubytovací kapacity pro jednodenní nebo týdenní pobyty. Další seskupení neobydlených domů se nachází v nejstarší části Rakvic, většina z nich jsou součástí komplexu tradičních vinných sklepů. Jsou to právě domy dochované ve své původní podobě, které představují významné kulturní bohatství, jež by se mělo zachovat. V některém z těchto domů by se dalo zřídit místní muzeum (ve Francii označované „Eco-musée“ bychom u nás mohli pojmenovat jako „Muzeum tradičního života“), které by ukazovalo návštěvníkům jak kdysi žili a pracovali obyvatelé obce. Vinné sklípky dávají této lokalitě příjemnou atmosféru, bude však třeba vylepšit vzhled sklepů a jejich okolí. Zlepšit současné možnosti pro přijetí hostů a vytvořit nové ekonomické aktivity znamená také posílit celkovou vybavenost obce, aby se v ní příjemněji žilo trvalým obyvatelům. Z tohoto hlediska byly studovány tři aspekty: obchodní síť a služby, veřejná prostranství a konečně rušivě působící vlivy. Rakvice mají již základní obchody a služby (potraviny, zdravotnictví) a jsou soustředěny na dvou hlavních ulicích (Dolní a Nádražní). Nicméně tady schází restaurační zařízení. Ten, kdo dobře nezná obec a projíždí ji autem, se dost nesnadno orientuje v jejich obslužných možnostech. Navíc jsou označení obchodů a služeb málo výrazná. Návštěvníkům by se mělo pomoci zlepšením orientačních pomůcek: do prostoru u obecního úřadu umístit tabuli s přehlednou situací obce a vyznačením objektů. Dále pak vylepšit firemní označení obchodů a provozoven služeb. Pro podporu dalších obchodů a služeb v obci by snad bylo vhodné vytvořit určitou organizační strukturu, která by zahrnovala různé profese a činnosti za účelem společného postupu v rozvojových aktivitách. Rakvice mají již dvě dobře upravená veřejná prostranství, a to u nové školy a náměstí s kostelem. Bylo by velmi vhodné tyto prostory propojit a získat tak centrální zónu, která by byla velmi příjemná pro pěší. Rovněž by bylo vhodné provést úpravu ploch lemujících komunikace (např. formou soutěže o nejlepší květinovou výsadbu) a také zlepšit osvětlení v obci. Vylepšení vzhledu si vyžádá také vstupní část Rakvic směrem od Podivína. Návštěvníkovi padnou přímo do očí poněkud nevábné objekty čistící stanice, podniku Ekoingstav a zemědělského družstva. Nabízí se zakrýt tyto stavby živými ploty a skupinami stromů a keřů a tak zmírnit tento negativní aspekt při vstupu do obce. Francouzští studenti ve svých doporučeních nezapomněli ani na potřebu informovat návštěvníky při vstupu do vesnice o všech možnostech, které mohou využít pro svůj příjemný pobyt. Protože, i když Rakvice mají zajímavé kulturní dědictví a mohou nabídnout turistické aktivity, rekreanti se zatím o nich nemusí vůbec dovědět. Důsledná informovanost je první podmínkou jak dobře zhodnotit nabídku Rakvic, kterou představuje klid a pohoda života.

Nadia Ait-Mansour
Riwanon Berthou
Peirre-Danien Leduc

Článek francouzských studentů přeložený do češtiny doplňujeme o informaci týkající se organizace jejich pobytu. Stáž se uskutečnila v rámci programu TEMPUS, kterého se z naší strany účastní Fakulta architektury VUT v Brně pod vedením Prof. Ing. Arch. Heleny Zemánkové. Doprovod zajišťovali čeští studenti architektury mluvící francouzsky a odborně spolupracoval ing. Jaroslav Ungerman z Ekologického střediska VERONICA v Brně, jako nevládní organizace Českého svazu ochránců přírody.

Vážení občané,

na základě novely zákona ČNR č. 564/90 Sb. je ředitelům školských zařízení od letošního roku uložena povinnost zpracování výroční zprávy o činnosti a hospodaření školy. V případě Základní školy Rakvice se zpráva předkládá obecnímu zastupitelstvu a břeclavskému školskému úřadu. Je veřejně přístupná.

Vzhledem k tomu, že školní rok není totožný s kalendářním, je nutno výroční zprávu předkládat ve dvou termínech:

- po konci šk. roku - výroční zpráva o činnosti školy,
- po konci kalendářního roku - výroční zpráva o hospodaření školy.

Výroční zpráva o činnosti školy šk. r. 1995/96

a) charakteristika školy

ZŠ Rakvice je úplná škola, ve které se ve školním roku 1995/96 vyučovalo v prvním až osmém ročníku. Od 1. července 1994 má základní škola právní subjektivitu. Je příspěvkovou organizací.

Rakvická základní škola je školou spádovou. Navštěvují ji děti z Rakvic a ze sousední obce Přítluky.

Areál školy je umístěn na okraji obce a je tvořen třemi navzájem propojenými budovami. Nejstarší, původní budova, byla dostavěna a dána do užívání v r. 1932. Ve šk. roce 1995/96 v ní byly umístěny kmenové třídy 2. stupně, učebna fyziky a výtvarné výchovy, školní dílna, přezouvárna, byt školníka a plynová kotelna. Roku 1985 byla dokončena přístavba sportovní haly využívaná hlavně k výuce tělesné výchovy, činností sportovních kroužků a v odpoledních a večerních hodinách i ke sportovnímu vyžití převážně rakvické veřejnosti. V prostorách u sportovní haly je umístěna i odborná učebna hudební výchovy. K 1. září 1992 byla dobudována a otevřena

tzv. přístavba školy. Zde jsou umístěny třídy 1. stupně, odborná učebna chemie a přírodopisu, školní jídelna a školní družina. Do areálu školy patří školní hřiště a školní pozemek.

Stav budov odpovídá jejich stáří. Veškerá péče o údržbu a provoz areálu školy, školních budov a jejich zařízení je od přiznání právní subjektivity zcela v kompetenci vedení školy. Obecní úřad Rakvice, coby majitel uvedených zařízení, se spolupodílí na údržbě a provozu především prostřednictvím přiznaných finančních prostředků, které se stávají každoroční součástí přiznaného rozpočtu ZŠ Rakvice. Dlouhodobým problémem v oblasti údržby a oprav je především nutnost nepřetržité péče o rovné střechy nad přístavbami a vlnutí části zdiva na staré budově a na přístavbě sportovní haly. Z významnějších oprav či údržbových prací provedených v tomto šk. roce je možno např. uvést generální opravu vadné izolace ve sprchách, celkovou výměnu světelných zdrojů ve sportovní hale, výstavbu oplocení u školního hřiště. Nemalé finanční prostředky si vyžádalo i dovybavení výdejní části školní jídelny. V součinnosti s Obecním úřadem Rakvice se podařilo dokončit silniční úpravy v ulici U Měšfanky, která bezprostředně hraničí se školním areálem a je jedinou přístupovou komunikací pro příchod žáků do školy. Rozsáhlost celého vnějšího okolí školy si každoročně vyžaduje nemalé finanční prostředky na jeho celkovou údržbu, která je zabezpečena vlastními silami a prostředky ZŠ. Po dohodě s Obecním úřadem se škola pomocí školní mechanizace stará i o údržbu některých zatravněných ploch na významných místech v obci. Po celý školní rok byly ve spolupráci se starostou obce konzultovány a hledány nejvýhodnější jednotlivé varianty plánu OÚ Rakvice na výstavbu nové mateřské školy v areálu ZŠ. V měsíci srpnu bylo oficiálně předáno dodavateli stavby staveniště a byly započaty první zemní práce.

Vzhledem k současnému stavu nástupu stále méně početných ročníků dětí, je možno považovat stávající kapacitu školního zařízení za naprosto vyhovující.

Školní rok 1995/96 ukončilo celkem 245 žáků. Z uvedeného počtu je 41 dětí z Přítluk. Na prvním stupni byly čtyři třídy, na stupni druhém osm tříd.

b) přehled učebních plánů se schvalovacími doložkami ministerstva

Vyučování na ZŠ Rakvice probíhalo na základě platných učebních osnov a učebních plánů.

1. stupeň	- 1. třída	- koncepce -	Obecná škola
	- 2. třída		Obecná škola
	- 3. třída		Obecná škola
	- 4. třída	- upravený učební plán č. 16 663/97-23-22	
2. stupeň	- 5. A, B	- upravený učební plán č. 18 730/91-20	s výukou německého jazyka
	- 6. A, B	- „ -	
	- 7. A, B	- „ -	
	- 8. A, B	- „ -	

c) údaje o pracovnících školy, jejich kvalifikaci, praxi, způsobilosti

jméno pracovníka	pracovní zařazení	aprobace vzdělání	délka praxe (v letech)	rok narození
Mgr. Miroslava Šubíková	učitelka	VŠ 1. - 4. roč. Pdf.	8	1965
Marie Berková (do 31. 7. 1996)	učitelka	SpgŠ	29	1943
Mgr. Dana Lacinová (od 15. 6. 1996 - MD)	učitelka	VŠ 1. - 4. roč. Pdf.	11	1964
Zdena Hřibová	učitelka	pedag. institut	30	1941
Marie Bruchterová	učitelka	pedag. institut	31	1939
Mgr. Čestmír Krejčí	učitel	VŠ 5. - 12. roč. Přf. M, F	4	1969
PaedDr. Stanislav Kameník	učitel	VŠ 5. - 9. roč. Pdf. M, Z	18	1955
Ing. Jitka Thomasová	učitelka	VŠ zemědělská	18	1950
Mgr. Dagmar Břečková	učitelka	VŠ 5. - 12. roč. Pdf. M, Bi	6	1967
Mgr. Leona Látalová	učitelka	VŠ 5. - 12. roč. Pdf. Ov, Z	3	1969
Iveta Strbáčková	učitelka	SpgŠ	8	1964
Míchal Polášek	zástupce ŘŠ	VŠ 5. - 12. roč. Pdf. Bi, Tv	10	1963
Mgr. Hana Matějková	učitelka	VŠ 5. - 12. roč. Pdf. JČ, Hv	9	1968
Jitka Suchánková (do 31. 12. 1995)	učitelka	VŠ 5. - 9. roč. Pdf. Z, Tv	19	1954
Martin Trecha (od 1. 2. do 30. 6. 1996)	učitel	gymnázium	0,5	1976

Mgr. Jaroslav Vysloužil	ředitel	VŠ 5. - 12. roč. Pdf, Z, Tv	9	1963
Mgr. Radka Vysloužilová	učitelka	VŠ 5. - 12. roč. Pdf, JR, Hv	8	1965
Mgr. Iveta Krejčí	učitelka - MD	VŠ 5. - 12. roč. Přf. M, F	4	1968
Milan Rak	učitel	VŠ 9. - 11. roč. M, Tv, JN	33	1931
(do 31. 1. 1996)				
Milena Zlámalová	vychovatelka ŠD	SpgŠ	11	1966
František Trefil	školník, topič		34	1945
Božena Trefilová	uklízečka	nesleduje se		1950
Václava Sladká	uklízečka	nesleduje se		1961
Božena Janoušková	uklízečka	nesleduje se		1958
Irena Polínková	uklízečka	nesleduje se		1946
Věra Frýbertová	uklízečka	nesleduje se		1955
Marie Dolejšová	uklízečka MD	nesleduje se		1958
Ludmila Grmelová	vedoucí ŠJ		20	1956
(do 30. 9. 1995)				
Jarmila Lukešová	vedoucí ŠJ		18	1955
(od 2. 10. 1995)				
Oldřiška Hodaňová	kuchařka		18	1951
Vlasta Studýnková	kuchařka		18	1953
Jindřiška Kamenská	kuchařka		23	1952
Jaroslava Osiková	hlavní kuchařka		36	1941
Marie Pohanková	ekonomka ZŠ		22	1955

- užitě zkratky:

Pdf. - pedagogická fakulta
Přf. - přírodovědecká fakulta
Tv - tělesná výchova
VŠ - vysoká škola
MD - mateřská dovolená

JČ - jazyk český
JN - jazyk německý
Ov - občanská výchova
SpgŠ - střední pedagogická škola
ŠJ - školní jídelna

M - Matematika
F - fyzika
Hv - hudební výchova
Bi - biologie
Z - zeměpis
JR - jazyk ruský

d) údaje o přijímacím řízení

Ve šk. r. 1995/96 se ke studiu na víceletá gymnázia hlásilo celkem osm žáků ZŠ Rakvice. Tři ze sedmých tříd a pět z pátého ročníku. Všichni uchazeči o studium ze sedmých tříd byli přijati. Z pátých tříd byla přijata na víceleté gymnázium pouze jedna žákyně. Vzhledem k tomu, že v tomto školním roce nebyl ve škole devátý ročník, žádní další žáci k dalšímu studiu ze školy neodešli. Všichni žáci 8. tříd povinně budou poprvé po dlouhé době navštěvovat ve šk. roce 1996/97 devátý ročník na své základní škole.

e) přehledné údaje o výsledcích vzdělávání žáků

Školní rok 1995/96 ukončilo a bylo na závěr školního roku klasifikováno celkem 245 dětí (první stupeň - 95 žáků, druhý stupeň - 150 dětí).

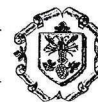
Na závěrečné pedagogické radě byl mimo jiné vyhodnocen prospěch a chování dětí ve druhém pololetí s těmito výsledky:

- dva žáci budou od nového školního roku navštěvovat zvláštní školu v Hustopečích
- celkem bylo uděleno: pochvala - 66 žáků
důtka třídního učitele - 4 žáci
důtka ředitele školy - 3 žáci
- na prvním stupni neprospěl jeden žák
- na druhém stupni 31 dětí prospělo s vyznamenáním a pět žáků neprospělo
- čtyřem žákům byla povolena opravná zkouška
- z celkového počtu 150 dětí druhého stupně je 49 dětí s jednou a více dostatečnou
- dva žáci byli klasifikováni sníženým stupněm z chování
- žádný z rodičů žáků nepožádal, po vydání vysvědčení za jednotlivá pololetí, o komisionální přezkoušení svého dítěte z důvodu pochybnosti o správnosti klasifikace.

Ze strany vedení školy bylo ke zjištění aktuálního stavu výsledků vzdělávání žáků jednotlivých tříd využito především:

- samostatných šetření v jednotlivých vyučovacích hodinách
- vstupu do celostátní sítě projektu testů KALIBRO

- individuálních pohovorů s vyučujícími, žáky a rodiči
- hospitací u jednotlivých vyučujících

Z výše uvedených šetření a z celkových výsledků žáků dosažených k závěru školního roku nelze jednoznačně a přesně, ve zkrácené podobě, charakterizovat výsledky vzdělávacího procesu v ZŠ Rakvice. Detailní vyhodnocení této oblasti je nad rámec výroční zprávy a do jisté míry je i interní záležitostí pedagogických pracovníků. Přesto však lze vyvodit některá obecná zjištění platná pro jednotlivé stupně či ročníky naší školy tak, jak byla vyhodnocena vedením školy v tomto šk. roce.

- první stupeň - (1. - 4. třída)

- výuka na prvním stupni probíhala v prvních třech ročnících dle koncepce Obecné školy. Čtvrtá třída pracovala podle tzv. upravených učebních plánů. Svým pojetím se však velmi blížila výše uvedené Obecné škole. Cíle vzdělávacího procesu na celém prvním stupni byly splněny. Celkové pojetí výuky odpovídá požadavkům dnešní doby. Již v průběhu minulých let zde byly vybudovány vyhovující materiální i personální podmínky pro plnohodnotné zabezpečení výuky. Oddělení školní družiny, které je umístěno také v přístavbě školy, jen dotvářelo příznivou atmosféru 1. stupně. Samostatná místnost družiny, přeměněná spíše na velký dětský pokoj, byla příjemným místem pro regeneraci a odpočinek nejmenších dětí v odpoledních hodinách. Veškerá činnost ŠD byla také tomuto podřízena. Za velký klad se dá považovat personální zajištění výuky anglického jazyka ve čtvrté třídě. Děti se zde do značné míry herní formou seznámily s prvopočátky cizího jazyka. Veškerá snaha paní učitelky byla zaměřena především na oblast obeznámení se se základními anglickými slovíčky a jejich následným uplatněním ve velmi jednoduchých konverzačních tématech. Pro bližší styk s rodiči bylo využito třídních schůzek a individuálních pohovorů pedagogů s rodiči.

- druhý stupeň - (5. - 8. třídy)

- z výše uvedených údajů o výsledcích vzdělání žáků je již na první pohled jasné, že přestup dětí po absolvování páté (sedmé) třídy na víceletá gymnázia je věcí, která v žádném případě v oblasti celkového prospěchu jednotlivých tříd neprospívá chodu druhého stupně. Odchod „tahounů“ prospěchu na jiný typ školy zapříčiňuje, že začíná chybět určitá část žáků na pomyslné přímce úspěšnosti. Dlouhodobě přetrvávající trend přibližně stejného počtu žáků s vyznamenáním a žáků s jednou a více dostatečnou se v současnosti silně naklonil na stranu žáků se špatným prospěchem. Stále častěji se setkáváme s problémem, že současné průměrné výsledky se takto stávají nejlepšími. Třetina dětí na druhém stupni byla na závěrečném vysvědčení klasifikována minimálně z jednoho předmětu dostatečnou. Počet žáků s vyznamenáním tak tvoří již jen jednu pětinu z celkového počtu dětí druhého stupně ZŠ. Nezaujatý pohled může v tomto směru znamenat dva zcela neopodstatněné a zavádějící závěry nad celkově špatnou úroveň znalostí žáků či nad neschopností pedagogů žáky něčemu naučit.

Průměrní žáci se ve svých třídách díky dnešní situaci stávají prospěchově nejlepšími. Takto pokřivené zrcadlo hodnot může v budoucnu vést ke snižování nároků na výuku. Žádného pedagoga nebude za několik let své praxe

těšit stav, kdy zejména v hlavních předmětech není vidět adekvátní počet žáků s odpovídajícími znalostmi. Výsledky závěrečných prací z matematiky a jazyka českého, kde se průměrná známka pohybovala okolo 3,0 až 3,5, je tohoto dostatečným důkazem.

Z pohovorů s rodiči žáků, kteří odešli v minulosti na víceletá gymnázia, přitom vyplývá, že „následky“ přestupu na gymnázium jsou přinejmenším diskutabilní v oblastech dojíždění, pozdního návratu dětí zpět domů, větších počtů žáků ve třídách (na gymnáziích), v porovnání kvality vybavení jednotlivých zařízení a šance s nimi pracovat (počítače, sportovní vyžití ap.). Osobně se domnívám, že v tomto směru převažuje nad racionálními důvody přechodu na víceleté gymnázium v některých případech spíše pocit osobní prestiže. Za liché lze také považovat všeobecně přijímaný názor, že jednodušeji se žák dostane na gymnázium po ukončení páté (sedmé) třídy, nežli až po absolutoriu základní školy. Nejsem kompetentní porovnávat stav úrovně výchovně-vzdělávacího procesu naší školy s víceletými gymnázii. Jsem ale přesvědčen, že tzv. vyšší úroveň těchto škol přinejmenším nemůže, zejména v prvním a druhém roce víceletého gymnázia (tj. v šestém a sedmém ročníku ZŠ), vrátit dětem jistou ztrátu dětství, vzniklou odtržením se od svých stejně starých spolužáků. Mikroklima třídy ve své obci, domácí školní zážitky, akce své školy, společné prožití stovek a stovek hodin se svými kamarády, to vše je pro novodobé dětské studenty definitivně pryč.

Přiměřená péče je věnována žákům s vývojovými poruchami učení. Dvacet čtyři dětí (téměř každé desáté dítě) je v evidenci pedagogicko-psychologické poradny. Při škole pracuje dyslektický kroužek, ve kterém je především nejmenším dětem věnována individuální péče a pomoc při zvládnutí učiva.

Na základě žádosti rodičů, návrhu třídního učitele a doporučení Pedagogicko-psychologické poradny Břeclav byli tři žáci prvního stupně klasifikováni na vysvědčení formou širšího slovního hodnocení.

Vzhledem k tomu, že je žádoucí provést objektivní porovnání znalostí žáků v širším měřítku ostatních škol, přistoupila škola k provádění dílčích tematických testů s celostátní působností. Jedná se o dlouhodobý ucelený projekt KALIBRO, zpracováváný vzdělávací alternativou IDEA. Minulý školní rok bylo provedeno testování znalostí u následujících tříd:

- duben 1996 - 8. A + 8. B - test znalostí - matematika, český jazyk
- duben 1996 - 4. třída - test - širší základ vzdělávání
- duben 1996 - 5. třída - test - čtení a práce s informacemi
- květen 1996 - 7. A + 7. B - test
- širší přírodovědný základ
- širší humanitní základ

Výsledky a zpracování testů samostatně provádí organizátor projektu. Výsledky jsou zpracovány podle mnoha ukazatelů. Od základního vyhodnocení úspěšnosti jednotlivých žáků a tříd až po jejich vzájemné porovnání s ostatními školami v ČR, které se projektu také účastní. Vzorek škol je dostatečně reprezentativní. Při posledním testu v květnu jej tvořilo 140 základních škol v celé republice. Vyhodnocení však nabízí i další velmi podstatné informace, jak o jednotlivých žácích, tak i o úrovni školy.

Žáci jsou před každým testem seznámeni se smyslem a posláním těchto testů. Poté, co škola obdrží vyhodnocené testy, je s nimi také proveden pohovor nad jejich jednotlivými výsledky. Pro žádné dítě nemá výsledek testu žádný vliv na jeho klasifikaci.

Vzhledem k tomu, že vyhodnocení jednoho testu představuje přibližně třicet hustě popsaných listů textu, grafů a tabulek, není možno se v tomto materiálu o jednotlivých závěrech více rozepisovat. Přesto lze ze všech textů alespoň pro potřebu výroční zprávy uvést následující fakta, tak jak vyplynula z jednotlivých výsledků:

- žádná z testovaných tříd se nedostala pod celkový průměr všech vyhodnocených tříd
- převážná většina tříd byla vyhodnocena jako průměrná či velmi mírně nadprůměrná
- velmi dobrého - nadprůměrného - výsledku dosáhla 4. třída
- žáci poměrně dobře ovládají teoretické znalosti, horší je to s jejich praktickým uplatněním v konkrétních případech
- vzhledem k tomu, že koncepce testů je „stavěna“ především na praktické využití znalostí, lze mnohdy vyzorovat dosažení lepších výsledků u žáků průměrných nad prospěchově lepšími spolužáky
- zcela zřetelně je viditelné zapomínání učiva probraného před delším časem
- u teoretických otázek jsou úspěšnější děvčata, u praktických chlapci
- celkově jsou však děvčata o něco málo úspěšnější
- úspěšnost dětí stoupá s úrovní maximálně dosaženého vzdělání rodičů.

Z celkového vyhodnocení testů lze vyčíst další značné množství pedagogických, ale i sociologických údajů, které se taktó stávají interním podnětným materiálem pro vlastní práci pedagogů naší školy.

Pro lepší dialog s rodiči dětí druhého stupně organizovala škola každé první úterý v měsíci ve večerních hodinách individuální konzultační hodiny rodičů s jednotlivými vyučujícími. Třídní schůzky byly svolávány většinou individuálně dle potřeb třídních učitelů.

Za velmi významné považují obrovské množství času, který řada pedagogů věnuje po své práci dalším činnostem s dětmi. Ať se jedná o celou řadu kroužků či pořádání mnoha jednotlivých školních (třídních) akcí. Největší klad těchto iniciativ spatřuji v tom, že pedagogové a žáci nestojí každý na druhé straně, ale že po vyučování dokáží spolu zcela otevřeně a bez přetvářky komunikovat, nalézt společné zájmy a věnovat se jim v průběhu odpoledních hodin.

Škodlivé vnější vlivy, které s sebou dnešní svět přináší, nemohou minout ani rakvické žáky. Faktem však zůstává, že negativní projevy současné civilizace, jako drogy, násilí, netolerance, vandalismus, nejsou zatím problémy, které by bylo nutno v minulém roce v rakvické základní škole řešit. Jednotlivé excesy některých žáků, zejména vyšších ročníků, ke kterým v jejich volném čase dojde, se do školy vždy „donesou“ a jsou s jednotlivci individuálně konzultovány. Většinou se tyto žákovské

prohřešky řeší i před kolektivem celé třídy či skupiny dětí, které se daný problém týká. Ve šk. r. 1995/96 nebylo zjištěno a tedy ani řešeno žádné větší množství závažných kázeňských problémů. Převažovaly „klasické“ školní nedostatky ve formě nenošení domácích úkolů, zapomínání učebních pomůcek ap. Faktem však zůstává, že v jednom případě byl řešen i případ dlouhodobého záškoláctví a v případě druhém šikanování mladších spolužáků. Na naší škole jsou i děti se silněji vyvinutým smyslem pro netoleranci a zejména hrubé vyjadřování vůči ostatním spolužákům. Těchto, naštěstí několik málo jedinců, je v soustavně „pěči“ vyučujících. Budiž potěšujícím, že u ostatních spolužáků jejich projevy vyvolávají spíše shovívavý úsměv, pokud ne přímo ignoraci. Škola je u drtivé většiny těchto žáků postavena do situace, kde jakákoli spolupráce s rodinou je téměř nulová. Četnost negativních vzájemných projevů mezi žáky je malá a lze konstatovat, že má snižující se tendenci. Spousta dětí spolu prožívá mnoho času při dalších odpoledních či víkendových aktivitách organizovaných školou. Četnější společný pobyt dětí na různých společných akcích přispívá ke kamarádství a přátelským vztahům mezi drtivou většinou žáků. Praktickým důkazem se může stát i těchto, na první pohled, spolu nesouvisejících údajů.

- Během školního roku se ve škole nic neztratilo a nebylo úmyslně poškozeno.
- Přestože žáci mají o přestávkách daleko více osobní svobody, nežli tomu bylo ještě před několika lety, nedochází z jejich strany ke zneužití tohoto stavu - možnost volnějšího pohybu po budovách, na 1. stupni pobyt dětí na nádvoří ap.
- Celkové „duševní“ klima školy je na solidní pracovní-přátelské úrovni.
- Na školním hřišti, které je udržováno v perfektním pořádku, dochází denně v odpoledních hodinách ke shromažďování většího počtu dětí. Za celý rok nedošlo z jejich strany k žádnému projevu vandalství.

f) údaje o výsledcích inspekce provedené ČŠI

Ve školním r. 1995/96 nebyly ze strany České školní inspekce provedeny žádné kontroly.

g) údaje o mimoškolních aktivitách

- školní výlety - vlastivědná putování

1. třída - ZOO Hodonín, zámek Mílotice - 1 den
2. třída - ZOO Brno - 1 den
3. třída - Boskovice - 1 den
4. třída - Velké Dářko - 3 dny
5. A - Velké Dářko - 3 dny
5. B - Babiččino údolí, Adršpach - 3 dny
6. A - Velké Dářko - 2 dny
6. B - Velké Dářko - 2 dny
7. A - Štramberk - 3 dny
7. B - Štramberk - 3 dny
8. A - Šumava, Vltava (česká i německá strana)
- cyklistické a vodácké putování - 5 dnů
8. B - Milevsko - 3 dny

- v měsíci únoru se třetí třída účastnila školy v přírodě

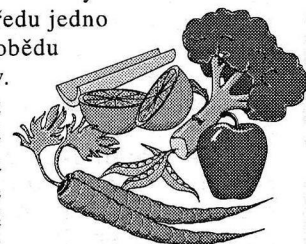

- 2., 3. a 4. třída - **výuka plavání** - Břeclav
- v měsíci lednu se konal sedmidenní **lyžařský výcvikový kurz** žáků 7. ročníků na Černé hoře v Krkonoších
- **exkurze, výstavy**
 - žáci 5. - 8. tříd - INVEX Brno
 - 3. třída - planetárium
 - 5. A, 5. B - Moravské muzeum Brno
 - 5. A, 5. B - výstava ptáků - Ivaň
 - 8. A, 8. B - zeměpisná exkurze - Břeclav
 - 7. A, 7. B - exkurze - tiskárna Brno
- **soutěže a akce, kterých se účastnily děti rakvické školy**
 - říjen 95 - celostátní přehlídka prací vesnické mládeže - Humpolec
 - květen 96 - Dance formation 96 - krajská taneční soutěž - Třebíč
 - květen 96 - Hry bez hranic - Libčany, okr. Hradec Králové
 - v průběhu roku
 - turnaj v sálové a malé kopané - Velké Pavlovice
 - okresní přebor ve šplhu na tyči - Velké Bílovice
 - okresní přebor v atletice - Břeclav
 - květen 96 - okresní kolo mladých zdravotníků - Břeclav
 - červen 96 - regionální pěvecká soutěž - Na tú našu notečku - Rakvice
 - červenec 96 - taneční soustředění - 5 dnů, okr. Hradec Králové
- **filmová a divadelní představení, literární pásma**
 - školní filmové představení - kino Přítluky - 2x
 - literární pásmo umělců z Brna - ZŠ Rakvice
 - výchovný koncert - 1. třída - MŠ Rakvice
 - dětská diskotéka - Přítluky
- **akce pořádané školou**
 - Den otevřených dveří - spojený s kulturním vystoupením žáků školy a s výstavou obrazů pana Františka Zacha - ZŠ Rakvice
 - veřejné školní divadelní představení - Zlatý kolovrat - semaforová parodie divadelní hry - Beseda Rakvice
 - 1. ročník regionální pěvecké soutěže malých folklórních zpěváků - Na tú našu notečku
 - zpívání koled - 25. prosinec - kostel v Rakvicích
 - v průběhu jara - taneční kurz zabezpečený tanečními mistry z taneční školy ze Znojma
 - v březnu a květnu proběhla školní kola **Pythagoriády a matematické Olympiády**, v květnu se žáci zúčastnili **okresního kola Pythagoriády** v Břeclavi
- **nepovinné předměty - kroužky vedené učiteli ZŠ**
 - hra na zobcovou flétnu
 - zpěv a pohybová výchova
 - výpočetní technika
 - informatika
 - zdravotnický kroužek

- matematický kroužek
- doučování z jazyka českého a matematiky

h) jiné

- některé akce pořádané základní školou si vyžadovaly poměrně značné finanční zabezpečení, které bylo nutno získat vlastním přičiněním či za pomoci sponzorů. Jednalo se především o úhrady spojené s žákovským divadelním představením a pořádáním regionální pěvecké soutěže. Příspěvky návštěvníků výše uvedených akcí byly v plné míře použity na krytí nákladů s tímto spojených. Významnou pomoc pro organizační zabezpečení těchto akcí znamenala i účelová dotace od Okresního úřadu v Břeclavi a příspěvky jednotlivých sponzorů.
- sponzorských příspěvků bylo také využito při školním výletu 2. třídy, dopravě dětí na některé školní akce, nákup dětských knížek k vánocům ap.
- Na základě zákona č. 190/93 Sb. a obecně závazné vyhlášky OÚ Rakvice, rodiče, jejichž dítě navštěvovalo školní družinu, byli povinni zaplatit příspěvek na úhradu neinvestičních nákladů ve výši 2,50 Kč/den. Po dohodě OÚ Rakvice s vedením školy jsou tyto prostředky ponechány základní škole na nákup školních pomůcek pro potřebu školní družiny.
- ve šk. roce 1995/96 nebylo až na malé výjimky požadováno od rodičů žádných příspěvků na krytí nadstandardních učebních pomůcek. Všichni žáci obdrželi na začátku šk. roku zdarma sestavu školních sešitů.
- v únoru byl proveden zápis dětí do první třídy na šk. rok 1996/97. Devatenáct dětí bylo zapsáno. U tří dětí bylo formou správního řízení rozhodnuto o odkladu školní docházky o jeden rok.
- od počátku šk. roku 1995/96 byla ve školní jídelně, která je součástí základní školy, přizvána ke spolupráci formou manažerského kontraktu firma Sodexho s.r.o. Smlouva s touto organizací byla ukončena k 31.3. 1996. Hlavním cílem kontraktu bylo přeorganizování zaběhlého způsobu školního stravování v naší škole. Od prvního školního dne se přešlo na systém tří hlavních jídel. Dvě teplá a jedno studené ve formě zeleninového talíře. Žáci, pracovníci školy i cizí strážníci si mohou den dopředu jedno z jídel vybrat a objednat. K obědu si mají navíc možnost v tzv. „salátovém baru“ dokoupit zeleninové nebo ovocné misky, kusové ovoce a zeleninu, pečivo. Od měsíce dubna byl zaveden také prodej svačin po druhé vyučovací hodině v prostorách školní jídelny. Sortiment je tvořen ovocnými vitamínovými nápoji, cukrovinkami, zeleninovými miskami, pečivem a mléčnými výrobky. Veškeré prodejní ceny v tomto šk. roce byly totožné s cenami pořizovacími, za které škola potraviny převážně z velkoskladů

nakoupila. Na základě živnostenského listu provádí škola i hospodářskou činnost - školní jídelna vaří i pro cizí strávníky. Přechod na nový způsob práce školní jídelny přinesl zvýšení kvality stravování, který je lehce dokumentován nárůstem počtů strávníků. Navýšení ceny obědu od 1. 9. 1995 bylo výsledkem do té doby nízkou stanovenou finanční normou a průběžným nárůstem cen potravin. Po celý školní rok se cena neměnila a prozatím se ani do nového šk. roku nepočítá s její úpravou.

Ve školní jídelně došlo v průběhu roku ke dvojnásobné kontrole ze strany Živnostenského úřadu Břeclav a jedné kontrole Okresní hygienické stanice Břeclav. Ani v jednom případě nebylo shledáno žádných podstatných závad. Drobné nedostatky byly okamžitě odstraněny.

V Rakvicích 25. srpna 1996

Mgr. Vysloužil Jaroslav
ředitel školy

Blíží se výročí

V roce 1998 oslaví naše obec výročí 750 let od prvního písemného záznamu. Toto kulaté výročí bude jistě vhodné důstojným způsobem oslavit a samozřejmě se na tyto oslavy předem připravit. Domnívám se, že by mělo být věcí občanské hrdosti podílet se na přípravě těchto oslav. Vždyť ještě dnes nám připomíná oslavu před padesáti lety skalka na Náměstí, kterou společným úsilím zbudovali místní občané.

Padesát let se v obci hovoří o potřebě vydat knižní publikaci dokumentující historii naší obce. Byly již připraveny podklady pro vydání ať již práce Dr. Hosáka či před několika lety podrobné dílo kolektivu odborníků PhDr. Unger, PhDr. Štarha, PhDr. Nečas a PhDr. Kordiovský. Při jednání s PhDr. Nečasem a PhDr. Kordiovským zaznělo od těchto autorů zklamání, že se výsledek jejich práce (asi 400 stran) bez ohledu na vynaložené autorské úsilí, nedočkal slibovaného knižního vydání. O to větší bylo zklamání, že byly tyto materiály dokonce ztraceny. Tomuto kolektivu nebyl prý dokonce vyplacen ani autorský honorář. Žádám tímto, pokud ještě uvedené materiály existují, současného držitele, aby tyto materiály poskytl k dispozici obecnímu úřadu s tím, že mu bude předána kompletní kopie. Přestože jsou čtenáři Rakvického zpravodaje seznamováni, díky nadšením Dr. Režného, pravidelně s minulostí naší obce, věříme, že ještě dnes se najde ve spoustě domácností dost zajímavé historické dokumentace z obce (zejména fotografie), která by jistě zaujala širší veřejnost. Tyto materiály mohou občané rovněž předat, případně poskytnout ke zhotovení kopie na OÚ, kde budou evidovány a uloženy pro další využití.

K termínu výročí je upraven i časový plán místního programu obnovy vesnice, zejména v oblasti dokončení inženýrských sítí v obci a návazně realizace výstavby MŠ, rekonstrukce staré školy a stávajícího objektu OÚ, pošty a požární zbrojnice včetně venkovních úprav Náměstí.

Jistě by nebylo vhodné odbýt výročí obce pouze jednorázovou akcí. Vyzývám tedy zástupce jednotlivých zájmových organizací, spolků, ZŠ, ale i jednotlivé občany, aby na OÚ nebo osobně kterémukoli členu zastupitelstva předali své návrhy a náměty týkající se výročí, a to nejen k uspořádání případných akcí, ale i plánovaných úprav Náměstí apod. V průběhu příštího roku bude připraven OÚ kulturní kalendář akcí na rok 1998.

V poslední době čteme často v novinách zprávy o tom, jak která obec či město oslavily své výročí, věřím, že i u nás se za přispění všech budeme moci svou obcí důstojně reprezentovat.

Petr Vajbar
starosta

Broměny

Císařský dvůr a Palírna

V roce 1762 koupil manžel císařovny Marie Terezie František Štefán Lotrinský hodonsko-pavlovické panství. Toto se stalo soukromým majetkem císařského habsburského rodu. K hodonsko-pavlovickému panství patřil v Rakvicích panský dvůr, který v té době vlastnil Josef hrabě Czobovi. Pole bylo v několika tratích polí a jejich výměra činila 600 měřic a 72 přidáných platových rolí, to je dalších 216 měřic a 2 velké panské louky. Pozemky dvora byly v prostoru trati Díle a Kopce, dále v prostoru dnešní ulice Nová. Další pozemky byly v trati označené dřívě „Pod krefty, Zárybnické a Trkmanské louky“. Větší výměru pozemků měl dvůr v trati Hrubé louky. Aby se správě panství lépe hospodařilo, postavila společnost v roce 1870 v prostorách trati Trkmanské louky Nový dvůr. Ve starých mapách je areál těchto budov takto označen. Ke dvoru pak ještě patřilo 11 a půl čtvrti panských vinohradů. V době koupě pozemků byl rakvickým purkmistrem Pavel Foukal a rychtářem Pavel Kvasnička. Oba byli vlastníky půllánu, a to Pavel Foukal seděl na půllánu č. 12 a Pavel Kvasnička na půllánu č. 144. V této době již většina půllánků měla své grunty od vrchnosti vykoupěny. Tehdy se grunty neprodávaly za hotové. Z kupní ceny složil rolník jen jakýsi závdavek a zbytek skládal v mírných ročních „veruncích“ (splátkách), rozvržených povětšinou až na dobu 100 let. Rolníci byli v této době nevolníky (do roku 1781) a museli ještě robotovat, ale i jak je vidět, že měli již jakási majetková práva. Podle dochovaných záznamů se na dvoře chovalo 50

kusů dojných krav, 20 kusů hovězího jalového dobytka, 1 000 kusů plemenných ovcí a 600 kusů jalových ovcí. Dále se na tomto statku chovalo 50 kusů starých uherských rohatých volů. Tito sloužili jako potahy na obdělávání polí. Říkalo se jim černý dobytek.

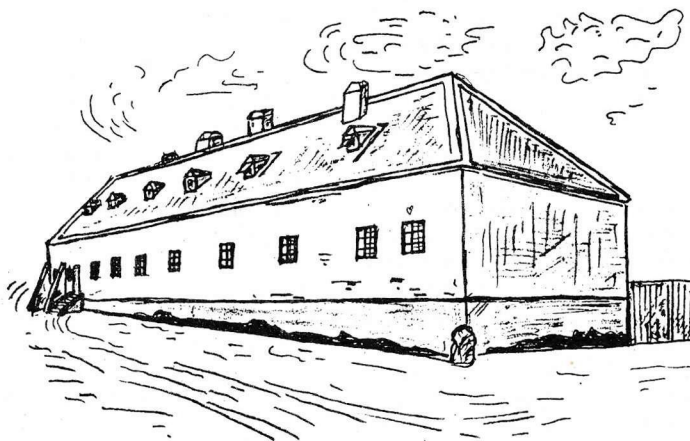
Dvůr v roce 1802 zničil požár. Byl nově postaven. V zápisech je uvedeno, že jej bylo nutno „postavit ohnivzdorně“. V té době totiž přestály Rakvice mnoho požárů. Proto se i při úpravách selských domů po požárech začalo s krytinou z pálených „křidlic“. Prvním domem, který takovou krytinu měl, byl dům č. 25. K císařskému dvoru patřila budova, které se říkalo Palírna. V jedné polovině byly byty pro zemědělské dělníky, kteří na statku pracovali. Ve druhé polovině byl nálev kořalky. Název Palírna měla budova proto, že nájemce kořalku sami pálili a prodávali. Císařský dvůr spravoval regent, kterého touto správou pověřila císařská rodina. Regent organizoval správu dvora tak, že obdělávání půdy měl na starosti jeden hospodář a druhý měl na starosti živočišnou výrobu dvora.

Od roku 1853 bylo hodonsko-pavlovické panství dáno do pachtu (pronájmu) německé společnosti Latzel a spol. Tato sídlila ve Velkých Pavlovicích a později ve Vídni. Správu majetku v našem kraji však svěřila správci, kterého pověřila širokými pravomocemi. Z poslední doby trvání císařského dvora byl správcem v Rakvicích známý a obávaný Oskar Kastner. Na hospodaření na dvoře v Rakvicích před jeho postátněním dohlížel na polní práce Jakub Richtr a po něm Antonín Šmíd a na živočišnou výrobu dohlížel František Oslzlý. Tento byl údajně takový (ohromný) tlouštík, že ho „nemohly ani nohy unést“. Proto jej na konci zastávala jeho dcera Mařena, vdova po Václavu

Suchánkovi. Je známo, že hospodářství bylo vedeno na vysoké organizační, technické i technologické úrovni. Kronikářka Františka Suchyňová o tom napsala: „Největší podívaná pro děti byla, když přes dědinu supěly parní pluh, které vždy na podzim přijely poorat panské nivy.“

A přišel rok 1919. Stát vykoupil majetek Habsburků na území Československa.

V roce 1923 pak přišla pozemková reforma a s ní parcelace státní půdy. O tom jsme si povídali v 1. čísle letošního Rakvického zpravodaje. Ze státněním i samotný „dvůr“ skončil svoji úlohu: „V březnu 1923 přešel dvůr Rakvice i s pozemky do nájmu místním

zemědělcům jako podnájemníkům. „Kronikářsky je vyjádření příliš stručné, a pro zájemce o historii nedostatečné. O budovy císařského dvora měli zájem tři uchazeči, a to František Řezáč, Jan Veverka a Josef Průdek. K prodeji došlo v roce 1928. Cena činila 70 000,- Kč. Objekt koupili František Řezáč, a to bývalý byt hospodáře a objekty v jižní části dvora (část objektů). Janu Veverkovi pak připadla severní část dvora. Ten si postavil v severní části vilu. Dnešní stav není třeba popisovat.

Palírnu koupila Tělocvičná jednota Sokol v Rakvicích. V roce 1926 byla Palírna rozbořena a postavena svépomocí členů Sokola „Sokolovna“. V roce 1927 přistavěl Sokol hostinec a nazvali jej honosně Beseda. Sokolové tam nechtěli chodit pít. Chtěli tam

chodit sice jen popíjet, ale hlavně ve vlasteneckém slova smyslu besedovat. A Palírna skončila svoji pouť. Našla své nové poslání. Její osudy jsou však provázeny zajímavými událostmi. Jejími nájemci byli první židé, kteří se v Rakvicích usídlili poté, co směli ve druhé polovině 19. století opustit gheta a volně se usadit i na venkově. Z nich jako nájemci jsou známi žid Marek, Edvard, Baorek a Adolf Kohn. Baorek byl znám tím, že začal obchodovat s kožkami, starým textilem, botami čili dnes by se řeklo „sběrnými surovinami“. To dělal vedle výčepu kořalky. Do paměti rakvických občanů se však zapsala rodina Adolfa Kohna, a to rodinnými tragickými událostmi. Jeho dcera měla za svobodna dítě. Nikdo se však o tom neměl dovědět. Když se jí narodilo mrtvé dítě, dali ho zakopat „jako mrtvého, scípilého kapouna“. Člověk, který dítě zakopával, chtěl si na kapounovi pochutnat. „Tak si ho v noci vyhrabal a místo kapouna to bylo dítě.“ Byla zavřena židovka, tenkrát se mluvilo, že Adolfa to stálo hrůzu peněz, aby dceru ze žaláře vykoupil“. Tak zněl zápis této události.

Kohna postihla i další pohroma. Shořela mu stodola plná obilí. Opustil Rakvice.

Palírnu pak až do roku 1925 měli postupně v nájmu Jan Křivánek z čísla 44. Měl přezdívku Křivan proto, že měl velkou statnou postavu. Po něm byl nájemcem Jan Bauman, rodem z Bílovic, který měl nejprve pekařství v domě č. 45. V Palírně postavil pekárnu a pekli tam chléb. Jeho nástupce téhož jména tam zavedl i řeznictví. Posledním nájemcem byl pověstný Vedral, který Palírnu změnil na hostinství. Naši otcové u něho rádi hrávali karty. Palírna skončila svoji pouť v roce 1925. Osud císařského dvora se naplnil v roce 1928.

Dr. Hubert Režný

Při psaní pojednání o místopisu Rakvic, jsem se rozhodl popsat

hranice rakvického katastrálního území, kudy hranice vedly v průběhu historie a kudy dnes vedou, jakým terénem vedou a jak jsou vyznačeny. Hledal jsem prameny, v nichž bych našel údaje o jejich historii. Hledal jsem staré mapy či plány, z nichž bych vyčetl odpovědi na své otázky. Podařilo se mi to jen z části. Kromě dílčích záznamů jsem však našel mapu více než stoletou, která nese název Mikulov, Hustopeče, Břeclav. Nakreslil ji kartograf Josef Srp v měřítku 1 : 100 000 a vydal ji koncem minulého století pražský nakladatel Josef R. Vilímek. Vyčetl jsem z ní řadu zajímavých skutečností. Tak např. uvedená tři města byla nejjihnějšími soudními a volebními okresy na hranicích mezi Moravou a Rakouskem. Zemská hranice mezi těmito dvěma zeměmi byla pod Mikulovem totožná s dnešními hranicemi až po Sedlec (německy Voitelbrunn). Odtud vedla prostředkem sedleckého rybníka, po stoce vedoucí k hlohovskému rybníku, k zámečku, který má ještě dnes na své zdi nápis Grenzschloss - Mähren - Österreich (pohraniční zámek Morava - Rakousko). Od něho vedla zemská hranice prostředkem hlohovského rybníka, prostředkem středního rybníka a mlýnského rybníka. Dále vedla podél stoky odvádějící vodu k řece Dyji, asi dva kilometry pod bývalým Lanštorfem (dnes Ladrná). Odtud vedla podél jednoho z ramen Dyje přímo na jih - západně od staré Břeclavi k Poštorné. Poštorná je označována na mapě jako Dolní Poštorná (Unter Themenau). Odtud vedla tato hranice opět podél jednoho ramene Dyje, které se v nejjihnějším prostoru Moravy spojilo s řekou Dyjí, jejímž středem pokračovala hranice až ke Slovensku (bývalých Uher), pak v prostoru Lánů překročila levý břeh Dyje. V té době patřily Valtice (na mapě zapsané jako Valčice - Feldsberg), Hlohovec - Bischofswart, Charvatská Nová Ves - na mapě označená též jako Horní Poštorná (Ober Themenau) a Dolní Poštorná k Dolnímu Rakousku (Niederland). Další

Rakvické katastrální hranice

zajímavostí bylo, že Velké Pavlovice, Bílovice, Lanštorf a Žižkov byly označeny jen českými názvy, Rakvice a Podivín nesly v podoznačení též německý název (Rakvitz, Kostel). Znamená to, že v těchto obcích měla být podle názoru tvůrců mapy větší menšina Němců.

Ale vraťme se k původnímu tématu tohoto pojednání, ke katastrálním hranicím Rakvic. Původní katastrální území bylo menší proto, že do něj nebyly zahrnuty Trutmaničky a Trutmanice. Obě osady byly osídleny Němci. Katastrální území Trutmanic např. tvořilo 2 500 měřic polí, 107 měřic vinogradů a pastvin. Obě obce zanikly v době turecké války v 18. století. Vlastníky půdy byli od 2. poloviny 17. století postupně Jan Adam Ondřej z Lichtenštejna, pak jeho dcera Marie Antoineta, provdaná v prvním manželství za Marka Adama hraběte Czobora, uherského magnáta. Po ní se stali majiteli hodonínského panství a tedy i pozemků vsí Trutmanice a Trutmaničky, ale i pozemků, které vlastnil v Rakvicích Bedřich hrabě Opersdorf a je prodal zmíněnému Janu Adamu Ondřeji z Lichtenštejna. Po Marii Antoinetě se staly vlastníky panství její děti Josef hrabě z Czoboru a jeho sestra Marie Antoineta, kněžna z Kordonu. Podíl od ní odkoupil její bratr Josef. Jeho rozmařilý život (o něm se dočteme v Herbenově díle Do třetího i čtvrtého pokolení) zapříčinil, že byl na panství uvalen konkurz. Panství koupil v roce 1762 manžel císařovny Marie Terezie František Štěpán Lotrinský a učinil je soukromým majetkem císařské rodiny Habsburků. Tato rodina jej udržela až do roku 1919.

Při zpracování tereziánského katastru pro obec Rakvice byly již i uvedené pozemky do něho zahrnuty, takže již tehdy byly vymezeny hranice rakvického katastru. Ty se pak již po další století neměnily. Tak je zachycuje i mapa, o níž jsem se zmínil. Uvedená staříčká mapa, tato změřt čar, čárek, teček, písmen, znaků a symbolů vypovídá i o dalších zajímavostech. Vypovídá např. o

tom, že Rakvice byly nejjihnější obcí bývalého hustopečského

okresu. Vypovídá také jak bohatá byla v Rakvicích síť, jezer, jezírek, větších tůň, potoků, ale také, že lesů bylo v našem katastru poskrovnu.

Průběh hranic z počátku druhé poloviny 18. století se nezměnil.

Vydeme-li z dnešního stavu a začneme u Zadních herniv a půjdeme-li proti směru hodinových ručiček, setkávají se katastrální hranice s pozemky katastrů obcí Zaječín, Přítluky, Lednice, Podivín, Velké Bílovice a Velké Pavlovice. S katastry těchto obcí pak sousedí tyto rakvické trati polí. Vedle Zadních herniv a Předních herniv, které bonitně patří k nejúrodnějším, sousedí se zajeckým katastrem i trať polí Hernivky, Podzajecká s částí zvanou Štimberky.

Tato část Podzajeckých (Štimberky) už svým pojmenováním potvrzovala, že sousedí s Němci osídleným územím, že jde o prostor, který byl jako stvořený pro pěstování vinné révy šlo o „horu“ - Berg - vinohrady navazující na zaječská a přítlucká vinorodá návrší, kvalitou vína soutěžící s víny trkmanskými. Vedle toho to byl a je prostor známý trvalým pohybem větrů, a proto i chráněným před jarními mrazy. Hranice (to už povětšinou sousedící s přítluckým katastrem) byly dříve zahrnuty pod trať - Podzajecký. Dnes je rozčleněná na Krefty (lidově Grefty), Podkrátký a Krátký. V literatuře z přelomu 19. a 20. století byly trati Krátký a Koziperky i Podkrátký a Zacle zahrnuty do trati Podzajeckých a Nadkoziperků. Kolem všech těchto tratí v jejich západní části vede rakvická katastrální hranice, která protíná jižní částí Koziperků silnici vedoucí do Přítluk. Od Boží muky, která je v tomto místě umístěna, vede pak hranice kolmo na jih a to podél sušky přes hrázku podél trati Hrubé louky po horní cíp lesu Koza. Tato hranice od Zadních herniv až po hrázku byla vyznačena hraničními kameny a až po hrázku, pak tímto prostorem vedla a vede polní cesta. Katastrální hranice se na cípu lesa Kozy stáčí téměř v pravém úhlu na

východ a přizpůsobuje se terénu, jímž probíhá. U Koze začíná lednické katastrální území. Od lesa Koza (les Geisl - doslova přeloženo les srnčí nebo les kozí) tu vedla hranice středem Geiselwald See (dřívější Holínkový u Koze a Prádlo u Koze). Na tyto vody navazovala celá řada jezírek a tůň až k lesu Podox a odtud podle lesa až po hranice rakvicko-podivínské. Podivínští tuto hranici neuznávali a uplatňovali hranice středem lesa Podox. Ve sporu neuspěli. Hranice pak pokračovala přes jednotlivá jezírka a k jezeru Kajlovu (lidově se mu říká Gejl. V díle Augusty Šebestové Lidské dokumenty dokonce je uváděno Pejl u Podoxa.). Katastrální hranice odtud vede dále na východ podél kdysi vytyčených hraničních kamenů lukami (dnes poli) mezi podivínskými a rakvickými poli, to je podél trati Lednicko za Kozů, Trokvízů u Svodnice a směřují dále až po východní cíp Jezer ke Svodnici (dnešní Trkmanka) a přes ni kolem Šteksů až k silnici z Rakvic do Podivína. Tu se katastrální hranice obrací doprava a jde podél silnice asi 290 metrů, takže podivínská pole zůstávají po pravé a rakvická po levé ruce až k příkopu mezi rakvickými a podivínskými poli. Hranice tu lemují trati polí nazvané Šajdová a Podivínsko. Hranice je pak přefata železnicí, silnicí a dálnicí u tratě polí zvané Podsednická a s mírným záhybem vpravo kolem polí zvaných Zárybnická vede až k silnici do Velkých Břlovic. Tam po mírném záhybu doleva vede cestou podél Rovin, Trkmanských až do tratě Nový hory. Na jejich horním cípu se katastrální hranice obrací v pravém úhlu na severozápad a setkávají se s katastrálním územím Velkých Pavlovic oddělených od rakvického katastru silnicí. Tato silnice vede zpět na dnešní osadu Trkmanice. V této osadě se stáčí hranice do prostoru bývalého Kornyšlova mlýna, překračují Trkmanku a navazují na bývalou silnici do Hustopeč, která vedla podle tratě Bílé hlíny, Šedličky a Zadní hernivy.

Terénní úpravy, nové komunikace za ta století přeměnily bývalý vzhled katastru k nepoznání.

Dr. Hubert Režný

KLUB PAMPELIŠKA

Vážení spoluobčané,

chtěla bych touto cestou shrnout aktivity dětí z tanečního souboru a členů klubu Pampeliška.

V dubnu (14. 4.) se taneční soubor zúčastnil krajské soutěže „Dance Formation 96“ v Třebíči. V obrovské konkurenci obstály děti se ctí: starší obsadily třetí místo a mladší místo druhé.

V červnu (14. - 15. 6.) byla naše škola přizvána k účasti na dětských Hrách bez hranic v Libčanech u Hradce Králové. Dětem se „Hry“ moc líbily a velice zaujatě soutěžily. Poslední, dvojnásobně hodnocená hra, o všem rozhodla a zamíchala úplně celkovým pořadím. Naše družstvo „do té doby druhé“ skončilo až šesté! Děti to vzaly velmi sportovně a už se těší na další Hry bez hranic.

Taneční soubor měl také velký úspěch, vyplnil svým vystoupením přestávku mezi jednotlivými hrami.

Nejaktuálnějšími akcemi jsou místní a národní přehlídky prací klubu Pampeliška. Místní přehlídka proběhla v sobotu 7. 9. v budově MŠ a své práce přišlo obhájit 12 dětí. Velmi nás mrzí, že rodiče své ratolesti nepřišli podpořit. Některé práce měly vysokou úroveň a postoupily do celonárodní přehlídky. Jednalo se o tyto práce:

Chov psa - Lubomíry Průdkové

Chov kočky - Kláry Hajdové a Terezy Vajbarové

Uzlíčkování - Ireny Jankové

Modelářství - Tomáše Bartoše a Jana Bindera

Zpracování mineralog. kabinetu - Pavla Lukeše.

II. celostátní přehlídka prací vesnické mládeže sdružené do klubu Pampeliška se konala 14. - 15. 9. ve Starém Městě u Uherského Hradiště. Postupující práce si jejich autoři museli obhájit a také se jim to podařilo. V některých kategoriích bylo velmi těžké rozhodnout, která z prací má vyšší úroveň, práce měly rozdílné náplně. Přesto můžeme říct, že asi nejvýše z našich sedmi postupujících prací byla oceněna práce Chov psa od Lubomíry Průdkové. Ale i všichni ostatní účastníci dostali pěkné upomínkové předměty.

Letos poprvé byla ustanovena Komise pro hudební a umělecky zaměřené práce a karate, u které se předvedli naši tanečníci a Oldřich Krůza se svou hrou na kytaru. I oni měli obrovský úspěch a byli oceněni nejen cenami, ale i velikánským potleskem.

Doufáme, že se ke klubu Pampeliška přidají nejen další děti, ale i maminky a tatínkové, kteří něco umí a chtějí to dětem předat. Mohou působit v roli konzultantů. Vysvětlení bychom zájemcům podali ve škole. Doufáme také, že své děti budete v této užitečné činnosti podporovat, aby naše pomyslná louka stále více rozkvétala dalšími kvítky pampelišek.

Na shledanou při dalším vystoupení tanečního souboru Limons dance group a při II. místní přehlídce prací klubu Pampeliška.

Dagmar Břečková
jedna z vedoucích klubu

Z činnosti sboru dobrovolných hasičů

Letošním rokem byla v okrese Břeclav zahájena „Velká cena“ v požárním sportu. Družstvo našich hasičů se do této ceny zapojilo naplno od samého začátku.

S pomocí místního Sokolu jsme uspořádali již II. ročník memoriál Jana Poláška, který se také započítává do Velké ceny. Putovní pohár jsme letos neobhájili a skončili jsme na bronzovém stupínku. Putovní pohár je v držení hasičů z Tvrdonic. Také jsme rádi, že i o tento sport měli naši spoluobčané zájem a přišli se na sportovní klání družstev podívat.

Stalo se už tradicí zúčastnění soutěže hasičských sborů v Plzni, kde jsme porovnali naše zkušenosti se sbory Plzně a blízkého okolí a dosáhli zlaté příčky. Putovní pohár z této soutěže budeme obhajovat i v příštím roce.

V současné době se připravujeme na poslední soutěže této sezony, které ještě mohou ovlivnit celkové umístění ve „Velké ceně“.

V Rakvicích 16. 9. 1996

hasiči

Když ryby neberou

Čerstvě vybágrovaný „Malý šutrák“ měl ze tří stran po korečkovém plovoucím rypadle vysoké a strmé břehy, které se vypínaly až metr nad hladinu rybníka, takže hned u břehu se dala naměřit hloubka až tři metry. Bylo to nebezpečné pro malé děti, ale naprosto to vyhovovalo místním klukům, kteří skákali z vysokých břehů bez starosti, že si o dno narazí hlavu. Skákalo se po hlavě, po nohách „bomby“, ti nejodvážnější z těch menších skákali ze střechy strojovny bagru, ti starší z „kolečka“, nejvyššího to bodu štěrku těžcího plavidla. Když se některý mládenec chystal skočit z „kolečka“, kluci se přestali honit a potápět a se zatajeným dechem čekali, jak skok dopadne, a ten, kdo skočil, stoupl u nich na vážnosti a byl uctíván jako hrdina. I když tato obnova rybníka, který byl dříve mělký, bahnitý, zarostlý palaším, měla hlavně za cíl těžbu štěrku, což jistě byla výhoda pro stavebníky, kteří měli blízko pro tento materiál používaný k výrobě betonu, byl také rybník pro svou čistou vodu přes léto rájem dětí a od jara do zimy rájem rybářů, kteří denně pokoušeli štěstí a z vysokých strmých břehů nahazovali své udice do jeho čistých vod.

Josef je rybář od nepaměti. U nás v Rakvicích se nenarodil, koupil si tu domek a jen se přistěhoval, kupodivu během krátké doby se plně sžil s místním obyvatelstvem, což se podaří málokomu. Snad k tomu přispěl jeho rybářský koníček, nebo možná jeho motorka s přívěsným vozíkem, kterou nevím zda koupil až se přistěhoval, nebo už na ní přijel, a protože tehdy málo kdo byl vlastníkem takového stroje, našlo se dost obdivovatelů, kteří by se rádi nejen svezli, ale i řídili tento nevšední stroj, na kterém bez průpravy nebylo lehké jezdit. Jožka ho však neměl jen na parádu a ukazování, ale používal ho k rodinným výletům, k dovážení a převážení různého materiálu a také k přepravě svého rybářského náčiní k vodě, a tak často byla vidět jeho

červená motorka na vysokém břehu vybágrovaného „Malého šutráku“.

Teplé srpnové odpoledne, kdy žně už připomínala jen holá strniště, se sešlo několik rybářů u rybníka na straně u cesty směřující od „Žentúra“ k „Hrázce“ a nahazovali svoje udice, jedni poblíž břehu, druzí na prostřední ostrůvek. Ryby zatím nebraly, nenastal ještě jejich čas, tak si chlapi krátili dlouhou chvíli veselým vyprávěním, když tu se Jara otočil směrem k Jožkové motorce, která stála nedaleko a povídá.

„Jožko, puč mně tú tvoju motorku. Rád bych zkusil, jak se na tým sedí a jak se to řídí. Projedu se enom kúsek k „Hrázce“ a zpátky. Na nečím takovým sem nikdá nejel, tož rád bych to zkusil.“

„A co ty na tým umíš jezdit, že si tak trúfáš? To nemožeš řídit jak normální motorku, na tým musíš umět, ináč špatně dopadneš,“ upozorňoval ho Jožka.

„Neboj se, tady se nemože nic stat. Všady je přece samá rovina a nikde okolo není žádnéj strom a já přece mám doma taky motorku a jezdit umím,“ uklidňoval Jožku Jara.

„Tož počkej, já ti to teda aspoň nastartuju a ostatní už znáš, tož jeď, ale pomali a pamatuj si, že „sajda“ tě potahne do boku, na to dávej pozor,“ naposled ho upozorňoval Jožka a pomalu přistupoval k motorce, aby ji nastartoval. V hloučku asi deseti rybářů by se určitě nenašel ani jeden, který by Jarovi nezáviděl. Jak rád by se každý na tom stroji projel, ale teď jim nic jiného nezbyvalo než stát a dívat se na toho, kdo se nebál požádat a ten si teď před jejich zklamanými obličejí sedá na klidně bublající stroj.

Jara si opravdu sedal pomalu, až obřadně vychutnával každý dotyk červeného kovu, a také tak pomalu tiskl spojku, zařadil rychlost a se zrakem upřeným po rovné silnici, která směřovala k „Hrázce“, jsa naprosto přesvědčen, že pojedje tímto směrem, přidal plyn a pustil spojku.

Jak na svou kořist číhající

dravec, vyrazil motocykl ze svého stanoviště, ale naprosto odmítl dát se rovnou cestou, jak všichni čekali, bleskově se zatočil kolem své osy a než stačil šofér ubrat plyn, mihl se kolem stojící skupiny překvapených rybářů a obloukem se nesl z vysokého břehu skokem, za který by se nemusel stydět žádný místní kluk i s lekem ztuhlým šoférem do vody a rychle mizel pod hladinou i s Jarou, který se pořád křečovitě držel řídicí a pevně seděl v sedle, s pohledem upřeným do dálí, jakoby čekal, že stroj přece jen si dá říct a pojedě dál a vysvobodí ho z chladivého vodního objetí.

Nikdo z diváků se nepohnul, nikdo nestačil lekem ani vykřiknout. Vše se odehrálo tak rychle, že žádný z těch na břehu nechápal, co se vlastně stalo, žádný nevěděl, co rychle udělat, jak pomoci odvrátit to nejhorší, a tak tam všichni nehnutě stáli, jakoby čekali na probuzení ze zlého snu, nebo na zázrak.

Nastalo nezvyklé ticho, jen teplý větřík tu a tam pročeřil vodní hladinu a z druhé strany rybníka byla rušena tato idyla srpnového odpoledne občasným výkřikem koupajících se dětí, když po minutě hrůzy a čekání se v místě, kam dopadl motocykl, hladina rybníka pohnula. Nejprve začaly z hlubiny vycházet bubliny, které se neustále zvětšovaly až náhle vystříkl k obloze gejzír vody a nad hladinu jak ode dna vykopnutý míč, vystřelila hlava nebohého řidiče motorové sajdkáry, naprosto živého a zdálo se i zdravého. Ten nad hladinou nejprve vyprskl z úst notnou dávku vody a jak se pak z hluboka nadechl, tu si každý z těch na břehu stojících uvědomil směšnost celé situace a všichni se rozesmáli na celé kolo. Plácali se do kolen, někteří se objímali, jiní se svalili do trávy a všichni společně křičeli a ječeli úlevou, že všechno tak dobře dopadlo.

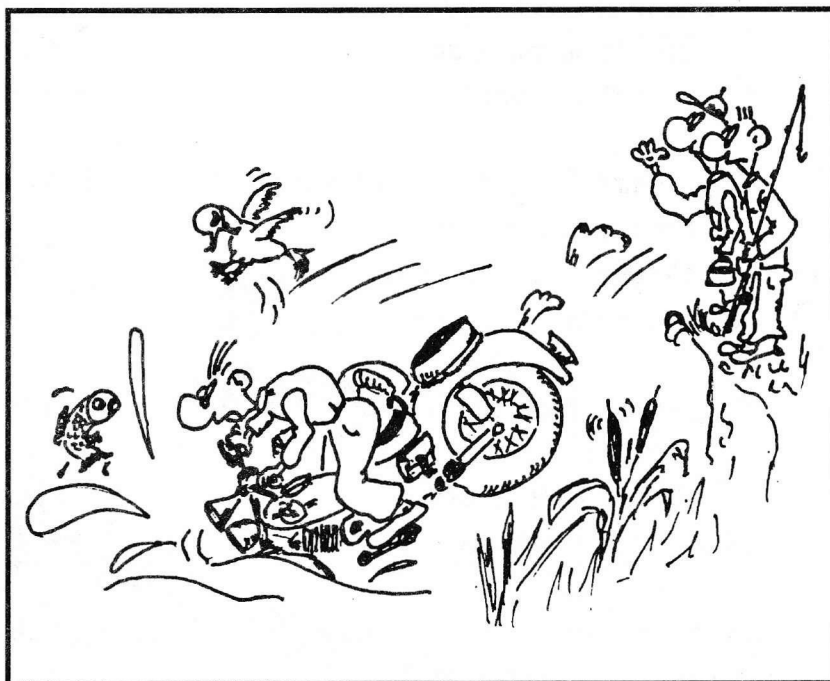
Když se Jara těžce a bez pomoci vyškřábal na břeh, jeho nálada byla více než pochmurná. Naprosto nemínil sdílet radost

svých kamarádů, i když k tomu měl větší důvod než oni a patřičně to dal najevo. Vztekle se otočil na rozesmátého Lađu Průdka a nevybíravě ho napadl.

„Čemu se směješ ty tupoňu. Co je na tem k smíchu, dyť sem se mohl utopit ty mamlasu starej. Esli nepřestaneš, tak dostaneš po hubě, že poletíš do tej vody taky.“

Tato slova však vyvolala úplně jinou reakci jak měla vyvolat, a to ještě víc Jaru rozpálilo. Všichni křičeli ještě

drapáky hledal místo vedle místa utopený stroj. Po půlhodině vytrvalého zkoušení a hledání se motocykl objevil nad hladinou a po chvílce stál zase na břehu. Sláva to byla veliká. Všichni řidiče od nakladače hnoje plácali po ramenou a ten byl rád, že se mu to podařilo. Pak všichni kontrolovali stroj, hledali, co se na něm porouchalo, ale toho si nevěšmal majitel Jožka. Rozdělal a vyčistil karburátor, prošlápl stroj, zapnul klíček, dupl na startovací páku a motor se

hlasitěji a váleli se svíjejíc po trávníku. Laďa Průdek když viděl, že by to pro něj mohlo špatně dopadnout, odplížil se asi padesát metrů dál, tam se skulil do příkopu a smál se, že dechu popadnout nemohl.

Za chvíli se všichni uklidnili a začali přemýšlet, jak dostat motorku ze dna rybníka zase na břeh. Nejmladší z té rybářské společnosti byl vyslán do nedalekého zemědělského družstva, kde vůbec nemusel přemlouvat řidiče nakladače hnoje, aby se pokusil o nemožné, jak si všichni mysleli, tomu však zvědavost nedala a za chvíli už stál na určeném místě a předními

rozběhl. Spokojeně si pobrukoval, jako kdyby se nic nestalo a všichni byli překvapeni, jak je to možné, že po takovém pádu a tak dlouho ve vodě stroj spolehlivě pracuje.

Zda tehdy někdo chytil nějakou rybu, to už vám nepovím, ale jistě uznáte, že to není podstatné. Hlavní je, že se všichni vrátili domů živí a zdraví a věřím, že mnohý z nich se tomu nenadálému skoku, smál ještě v noci doma pod peřinou. A že rybáři jsou „tiší blázni“, tomu nevěřte, to není pravda, tady je jeden z důkazů.

Zdeněk Pohl

Zdeněk Pohl

Desatero koštování

*Když vinař první pohár naleje
bílého či červeného vina,
člověk se mile usměje
a zpívá a zpívá.*

*Když vinař druhý pohár naleje,
ten utuží vám zdraví.
Člověk se zase usměje
a pravdu mluvit se neubrání.*

*Když vinař třetí pohár naleje,
v očích září jisker třpyt.
Člověk se ještě usměje,
však čtvrtý pohár chtěl by pít.*

*Když vinař čtvrtý pohár naleje,
ten rozpálí vám v žilách krev.
Sklep ovládnou silná slova,
tu dočista se mění svět.*

*Když po páté je pohár plný,
zrak pomalu se kalí.
Vytrati se úsměv z tváře,
co kdo pije, to i chválí.*

*Když šestý pohár ústa smáčí,
jsa hrdlem sprostě proléván.
Soudnost člověk rychle ztrácí,
tu přebírá moc ďábel sám.*

*Však sedmá sklenka nemá vadu,
jak nám chutná jedno je.
Hlava drze zvedá bradu,
své nejbližší zraňuje.*

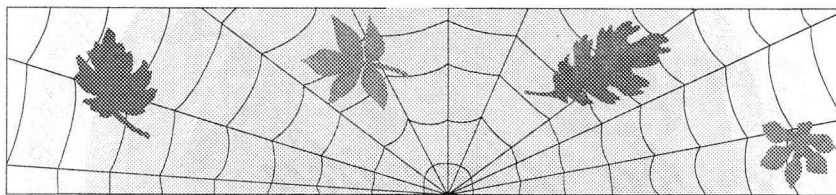
*Když osmý pohár stojí plný
před svojí vratkou oběti.
Ústa zvadlá jenom mluví
o životním prokletí.*

*Devátý když člověk pije,
už těžko se mu podobá.
Tváře rudé, pohled zlý je,
sotva plete nohama.*

*Desátou kdo sklenku prázdní,
do duše si vráží nůž.
Zanecháme koštování,
tu stojí troska a ne muž.*

*Z toho plyne poučení.
I když vino je nápoj Bohů,
stačí vypít čtyři sklenky
a ze sklepa jít raděj domů.*

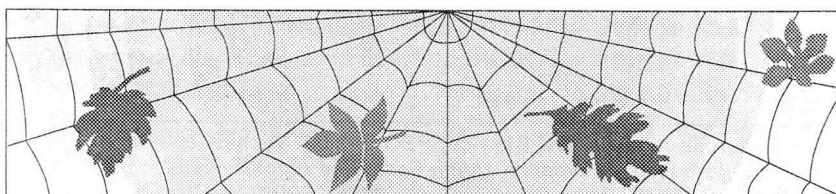
Říjen

Zvolna procházím pustým vinohradem,
a když rukou promodralou chladem
utrhnu poslední zrnko hroznového vína,
sedne mi do srdce podzimní tesklivina.

Podivný stesk v hrudi tlačí,
když neslyšet v přírodě zpěv ptačí.
Jen vrána ostře zakrákorá
nad brázdou, co právě orač orá.

Barevné listí zvolna padá na zem.
Stromy zesmutněly rázem,
když větve svlékly tu pestrou košilkou.
K zimnímu spánku připraví se za chvílku

Darmovzalová

*Víte, které
spoření
je pro vás
zvlášť
výhodné?*

**Stavební
spoření se
Všeobecnou
stavební
spořitelnou
Komerční
banky, a. s.!**

nabízí vám:

- * výhodné spoření, při kterém získáte čistý úrokový výnos ve výši 14 % p. a., naspořenou částku můžete použít na libovolný účel
- * stavební úvěr ve výši 150 % z naspořené částky
- * zvýhodnění pro děti a mládež do 26 let

Veškeré informace o tomto spoření i o možnosti získání rychlé půjčky vám poskytne prodejce VSS KB - Fabig L., Hustopeče, tel.: 0626 / 412782. V případě zájmu Vás navštíví po tel. domluvě v místě bydliště.

Společenská kronika

Sňatky:

Krúza Oldřich - Vošická Vlasta (Přítluky)
Bravenec Josef - Charvátová Kateřina (Hovorany - Rakvice)
Kaňka Miroslav - Brychtová Tamara (Zaječí)
Křížan Daniel - Nečasová Martina (Novosedly - Přítluky)
Kloupar Jiří - Procházková Marcela (Hrušovany u Brna - Nové Mlýny)
Stejskal Karel - Janků Lenka (Rakvice)

Krásný je život, když máš rád.

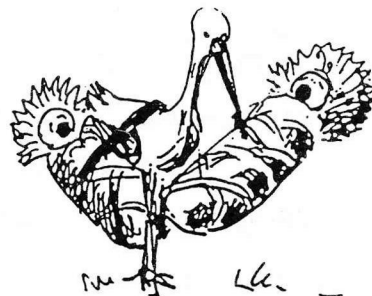
Jubileum:

Manželé Barbora a Karel Cabalovi si připomněli 28. srpna
pětapadesáté výročí sňatku.

*Radakční rada RZ přeje manželům Cabalovým do dalšího společného života všechno dobré,
hlavně zdraví a i nadále krásnou pohodu.*

Narozené děti:

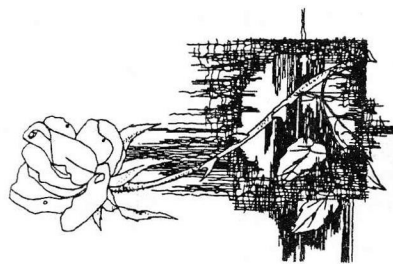
David Bartošic, čp. 303
Denisa Kleinová, čp. 738
Václav Michlovský, čp. 818
Filip Michlovský, čp. 818
Tomáš Pohanka, čp. 262
Tibor Lacina, čp. 670
Milan Horáček, čp. 141
Vojtěch Halady, čp. 141

Děti - jako ty květinčky, vykvetly pod srdcem maminky.

Zemřeli:

Machačová Anežka ve věku 85 let
Suchyňa Miroslav ve věku 67 let
Veselý Jaroslav ve věku 88 let, *mořel*
Binek František ve věku 49 let
Filípková Marie ve věku 92 let
Rampáčková Celestina ve věku 81 let
Hřebačková Miluše ve věku 34 let
Herzánová Žofie ve věku 86 let
Hrdina Jan ve věku 45 let
Mrkvicová Mária ve věku 41 let
Minaříková Božena ve věku 81 let
Filípek Rostislav ve věku 76 let
Stehlíková Hedvika ve věku 84 let

Čas hojí i největší boly.